

Θουκυδίδου Ιστορίαι, 3.81

Συντακτική ανάλυση

[1] Οἱ μὲν οὖν Πελοποννήσιοι τῆς νυκτὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου παρὰ τὴν γῆν·

Κύρια πρόταση

ἐκομίζοντο: Ρήμα.

οἱ Πελοποννήσιοι: Υποκείμενο ρήματος.

ἐπ' οἴκου: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κατεύθυνσης σε τόπο.

παρὰ τὴν γῆν: Εμπρόθετος προσδιορισμός του πλησίον.

τῆς νυκτὸς: Γενική του χρόνου.

εὐθὺς: Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

κατὰ τάχος: Εμπρόθετος προσδιορισμός του τρόπου.

καὶ ὑπερενεγκόντες τὸν Λευκαδίων ἰσθμὸν τὰς ναῦς ἀποκομίζονται.

Κύρια πρόταση

ἀποκομίζονται: Ρήμα.

οἱ Πελοποννήσιοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.

ὑπερενεγκόντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.

τὰς ναῦς: Άμεσο αντικείμενο μετοχής.

τὸν ἰσθμὸν: Έμμεσο αντικείμενο μετοχής.

τὸν Λευκαδίων: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἰσθμὸν.

ὅπως μὴ περιπλέοντες ὀφθῶσιν

Δευτερεύουσα τελική πρόταση

ὀφθῶσιν: Ρήμα.

οἱ Πελοποννήσιοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.

περιπλέοντες: Κατηγορηματική μετοχή, αναφέρεται στο υποκείμενο του ρήματος.

[2] Κερκυραῖοι δὲ αἰσθόμενοι τὰς τε Ἀττικὰς ναῦς προσπλεύσας τὰς τε τῶν πολεμίων οἰχομένας, λαβόντες τοὺς τε Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον πρότερον ἔξω ὄντας,

Κύρια πρόταση

ἤγαγον: Ρήμα.

Κερκυραῖοι: Υποκείμενο ρήματος.

τοὺς Μεσσηνίους: Αντικείμενο ρήματος.

ἐς τὴν πόλιν: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης σε τόπο.

ὄντας: Αναφορική μετοχή, προσδιορίζει το αντικείμενο του ρήματος.

πρότερον: Επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου.

ἔξω: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τόπου.

λαβόντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.

τούς Μεσσηνίους: Αντικείμενο της μετοχής λαβόντες.
αίσθόμενοι: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
τάς ναῦς: Αντικείμενο μετοχής.
τάς Ἀττικάς: Επιθετικός προσδιορισμός στο ναῦς.
προσπλεύσας: Κατηγορηματική μετοχή, αναφέρεται στο «τάς Ἀττικάς ναῦς».
τάς τῶν πολέμιων: Επιθετικός προσδιορισμός στο εννοούμενο ναῦς, το οποίο λειτουργεί ως αντικείμενο της μετοχής αίσθόμενοι.
οἰχομένας: Κατηγορηματική μετοχή, αναφέρεται στο «τάς τῶν πολέμιων [ναῦς]».

καὶ τὰς ναῦς περιπλεῦσαι κελεύσαντες ἐς τὸν Ὑλλαϊκὸν λιμένα, ἀπέκτεινον·

Κύρια πρόταση

ἀπέκτεινον: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
κελεύσαντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
τάς ναῦς: Ἀμεσο αντικείμενο μετοχής.
περιπλεῦσαι: Ἐμμεσο αντικείμενο μετοχής, τελικό απαρέμφατο. Ως αντικείμενο του απαρεμφάτου τίθεται το «τάς ναῦς» (ετεροπροσωπία).
ἐς τὸν λιμένα: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης σε τόπο.
Ὑλλαϊκόν: Επιθετικός προσδιορισμός στο λιμένα.

ὅς ἐπλήρωσαν

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιορίζει το «τάς ναῦς»

ἐπλήρωσαν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
ὅς: Αντικείμενο ρήματος.

ἐν ὅσῳ περιεκομίζοντο,

Δευτερεύουσα χρονική πρόταση

περιεκομίζοντο: Ρήμα.
αἱ νῆες: Εννοείται ως υποκείμενο του ρήματος.
ἐν ὅσῳ: Εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει το χρονικό διάστημα.

τῶν ἐχθρῶν εἴ τινα λάβοιεν,

Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση ως αντικείμενο του ρήματος ἀπέκτεινον

λάβοιεν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
τινα: Αντικείμενο ρήματος.
τῶν ἐχθρῶν: Γενική διαιρετική.

καὶ ἐκ τῶν νεῶν ἐκβιβάζοντες ἀπεχρῶντο,

Κύρια πρόταση

ἀπεχρῶντο: Ρήμα.

Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος. (Ως αντικείμενο του ρήματος τίθεται η αναφορική πρόταση που ακολουθεί).
ἐκβιβάζοντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
ἐκ τῶν νεῶν: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης από τόπο.

ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση ως αντικείμενο του ρήματος ἀπεχρῶντο

ἔπεισαν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
ὅσους: Άμεσο αντικείμενο του ρήματος.
ἐσβῆναι: Έμμεσο αντικείμενο του ρήματος, τελικό απαρέμφατο. Ως υποκείμενο του απαρεμφάτου τίθεται το ὅσους (ετεροπροσωπία).

ἐς τὸ Ἥραιόν τε ἐλθόντες τῶν ἱκετῶν ὡς πενήκοντα

ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν

Κύρια πρόταση

ἔπεισαν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
ἄνδρας: Άμεσο αντικείμενο του ρήματος.
ὑποσχεῖν: Έμμεσο αντικείμενο ρήματος, τελικό απαρέμφατο. Ως υποκείμενο του απαρεμφάτου τίθεται το ἄνδρας (ετεροπροσωπία).
δίκην: Αντικείμενο του απαρεμφάτου.
ὡς πενήκοντα: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἄνδρας.
τῶν ἱκετῶν: Γενική διαιρετική.
ἐλθόντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
ἐς τὸ Ἥραιόν: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης σε τόπο.

καὶ κατέγνωσαν πάντων θάνατον.

Κύρια πρόταση

κατέγνωσαν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
θάνατον: Άμεσο αντικείμενο ρήματος.
πάντων: Έμμεσο αντικείμενο ρήματος.

[3] Οἱ δὲ πολλοὶ τῶν ἱκετῶν διέφθειρον αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους,

Κύρια πρόταση

διέφθειρον: Ρήμα.
οἱ πολλοὶ: Υποκείμενο ρήματος.
ἀλλήλους: Αντικείμενο ρήματος.
τῶν ἱκετῶν: Γενική διαιρετική.
αὐτοῦ: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τόπου.
ἐν τῷ ἱερῷ: Εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο.

ὅσοι οὐκ ἐπέισθησαν,

Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση

οὐκ ἐπέισθησαν: Ρήμα.
ὅσοι: Υποκείμενο ρήματος.

ὥς ἑώρων τὰ γιγνόμενα,

Δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση

ἑώρων: Ρήμα.
οἱ πολλοί: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
τὰ γιγνόμενα: Επιθετική μετοχή, ως αντικείμενο του ρήματος.

καὶ ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγγχοντο,

Κύρια πρόταση

ἀπήγγχοντο: Ρήμα.
τινὲς: Υποκείμενο.
ἐκ τῶν δένδρων: Εμπρόθετος προσδιορισμός τόπου.

οἱ δ' ἀνηλοῦντο.

Κύρια πρόταση

ἀνηλοῦντο: Ρήμα.
οἱ δε: Υποκείμενο.

ὥς ἕκαστοι ἐδύναντο

Δευτερεύουσα αναφορική, παραβολική πρόταση που δηλώνει τρόπο

ἐδύναντο: Ρήμα.
ἕκαστοι: Υποκείμενο.

**[4] Ἡμέρας τε ἑπτὰ Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς
δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευν,**

Κύρια πρόταση

ἐφόνευν: Ρήμα.
Κερκυραῖοι: Υποκείμενο ρήματος.
τοὺς δοκοῦντας: Επιθετική μετοχή, ως αντικείμενο ρήματος.
εἶναι: Αντικείμενο μετοχής, ειδικό απαρέμφατο. (Ὡς υποκείμενο του
απαρεμφάτου λειτουργεῖ η μετοχή).
ἐχθροὺς: Κατηγορούμενο στο υποκείμενο του απαρεμφάτου.
σφῶν αὐτῶν: Γενική διαιρετική στη μετοχή.
Ἡμέρας: Αιτιατική του χρόνου.
ἑπτὰ: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἡμέρας.

ὥς ἀφικόμενος ὁ Εὐρυμέδων ταῖς ἐξήκοντα ναυσὶ παρέμεινε,
Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση

παρέμεινε: Ρήμα.
ὁ Εὐρυμέδων: Υποκείμενο ρήματος.
ὥς: Αιτιατική του χρόνου.
ἀφικόμενος: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
ταῖς ναυσὶ: Δοτική της συνοδείας.
ἐξήκοντα: Επιθετικός προσδιορισμός στο ναυσὶ.

τὴν μὲν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσιν, ἀπέθανον δέ τινες καὶ ἰδίας ἔχθρας ἔνεκα,
Κύρια πρόταση

ἀπέθανον: Ρήμα.
τινες: Υποκείμενο ρήματος.
ἔχθρας ἔνεκα: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας.
ἰδίας: Επιθετικός προσδιορισμός στο ἔχθρας.
ἐπιφέροντες: Εναντιωματική μετοχή, ονομαστική απόλυτη.
Κερκυραῖοι: Εννοείται ως υποκείμενο της μετοχής.
τὴν αἰτίαν: Ἄμεσο αντικείμενο της μετοχής.
τοῖς καταλύουσιν: Επιθετική μετοχή, ως ἔμμεσο αντικείμενο της μετοχής ἐπιφέροντες.
τὸν δῆμον: Αντικείμενο της επιθετικής μετοχής καταλύουσιν.

καὶ ἄλλοι χρημάτων σφίσιν ὀφειλομένων ὑπὸ τῶν λαβόντων·
Κύρια πρόταση

ἀπέθανον: Εννοείται ως ρήμα.
ἄλλοι: Υποκείμενο ρήματος.
ὑπὸ τῶν λαβόντων: Εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου.
ὀφειλομένων: Αναφορική μετοχή.
χρημάτων: Υποκείμενο της αναφορικής μετοχής.
σφίσιν: Αντικείμενο της μετοχής.

[5] πᾶσά τε ἰδέα κατέστη θανάτου,
Κύρια πρόταση

κατέστη: Ρήμα.
ἰδέα: Υποκείμενο ρήματος.
πᾶσά: Κατηγορηματικός προσδιορισμός.
θανάτου: Γενική της ιδιότητας.

καὶ οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι,
Δευτερεύουσα αναφορική πρόταση

φιλεῖ: Ρήμα.

οἶον: Υποκείμενο ρήματος.
γίγνεσθαι: Αντικείμενο ρήματος, τελικό απαρέμφατο (ταυτοπροσωπία).
ἐν τῷ τοιούτῳ: Εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης.

οὐδὲν ὅτι οὐ ξυνέβη

Κύρια πρόταση

οὐ ξυνέβη: Ρήμα.
οὐδὲν ὅτι: Υποκείμενο ρήματος.

καὶ ἔτι περαιτέρω.

Κύρια πρόταση

ξυνέβη: Ρήμα.
περαιτέρω: Επιρρηματικός προσδιορισμός σε θέση υποκειμένου.
ἔτι: Επιρρηματικός προσδιορισμός του ποσού.

Καὶ γὰρ πατήρ παῖδα ἀπέκτεινε

Κύρια πρόταση

ἀπέκτεινε: Ρήμα.
πατήρ: Υποκείμενο.
παῖδα: Αντικείμενο.

καὶ ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο

Κύρια πρόταση

ἀπεσπῶντο: Ρήμα.
ἰκέται: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
ἀπὸ τῶν ἱερῶν: Εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης.

καὶ πρὸς αὐτοῖς ἐκτείνοντο,

Κύρια πρόταση

ἐκτείνοντο: Ρήμα.
ἰκέται: Εννοείται ως υποκείμενο ρήματος.
πρὸς αὐτοῖς: Εμπρόθετος προσδιορισμός του πλησίον.

οἱ δέ τινες καὶ περιοικοδομηθέντες ἐν τοῦ Διονύσου τῷ ἱερῷ ἀπέθανον.

Κύρια πρόταση

ἀπέθανον: Ρήμα.
οἱ δέ τινες: Υποκείμενο ρήματος.
περιοικοδομηθέντες: Χρονική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος.
ἐν τῷ ἱερῷ: Εμπρόθετος προσδιορισμός της στάσης σε τόπο.
τοῦ Διονύσου: Γενική κτητική.